

รธน. มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม

พ.ร.บ. เจริญจักรมมาลาและเจริญจักรพรรดิมาลา พุทธศักราช ๒๕๘๔ มาตรา ๔ บทนิยามคำว่า “ข้าราชการฝ่ายพลเรือน”

พ.ร.บ. ระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

พระราชบัญญัติเจริญจักรมมาลาและเจริญจักรพรรดิมาลา พุทธศักราช ๒๕๘๔ มาตรา ๔ บทนิยามคำว่า “ข้าราชการฝ่ายพลเรือน” ถึงแม้จะไม่ได้กำหนดไว้โดยตรงให้รวมถึงพนักงานส่วนตำบลด้วยก็ตาม แต่ก็หมายความรวมถึงข้าราชการอื่นซึ่งปฏิบัติราชการในลักษณะเดียวกับข้าราชการฝ่ายพลเรือน และมีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นข้าราชการฝ่ายพลเรือน ซึ่งเมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ พนักงานส่วนตำบลเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่นที่อยู่ภายใต้การบริหารงานบุคคลที่ปฏิบัติราชการลักษณะเดียวกับงานของพนักงานเทศบาลและเป็นผู้ซึ่งปฏิบัติราชการเป็นประจำต่อเนื่องอยู่ในหน่วยงานที่เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเช่นเดียวกัน ถือได้ว่าพนักงานส่วนตำบลเป็นข้าราชการอื่นซึ่งปฏิบัติราชการในลักษณะเดียวกับข้าราชการฝ่ายพลเรือน โดยต้องมีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้พนักงานส่วนตำบลเป็นข้าราชการฝ่ายพลเรือนเสียก่อน จึงจะมีสิทธิได้รับการเสนอขอพระราชทานเจริญจักรพรรดิมาลา อันเป็นกรณีที่กฎหมายมอบอำนาจหน้าที่ให้ฝ่ายบริหารในการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ข้าราชการอื่นซึ่งปฏิบัติราชการในลักษณะเดียวกับข้าราชการฝ่ายพลเรือนให้เป็นข้าราชการฝ่ายพลเรือนเพื่อกำหนดให้ข้าราชการในหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นใหม่สามารถเข้าถึงสิทธิดังกล่าวได้โดยเสมอภาคกัน และสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน บทบัญญัติดังกล่าวไม่เป็นการเลือกปฏิบัติต่อบุคคลโดยไม่เป็นธรรม ด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องสถานะของบุคคล ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม

ย่อโดย นายพลสิทธิ์ จิระสันติมน
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญปฏิบัติการ

นายจิรัฏฐ์ อนุสาภา
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๗

นายสุภัทร แสงประดับ
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๓

นางสาวปิยดา บุญเรืองขาว
ผู้เชี่ยวชาญด้านคดี

ว่าที่เรือดรี ดิเรก สุขสว่าง
รองเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ

นางสาวร่มปรางค์ สวมประคำ
รองเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ รักษาราชการแทน
เลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ